

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu prevederile art.32 alin.(6) din Constituție, revizuită, autonomia universitară este garantată, iar potrivit art.103 alin.(3) din Legea Învățământului nr.84/1995, republicată, „Instituțiile și unitățile de învățământ particular dispun de autonomie organizatorică și funcțională”.

Tot în acest sens, art.116¹ alin.(1) din Legea Învățământului, introdus prin Legea nr.480/2006, prevede că universitățile particulare sunt instituții de învățământ superior libere, deschise și autonome din punct de vedere academic și economico-financiar.

Cu toate acestea, în practică, autonomia universitară este uneori îngăduită, iar hotărârile senatelor universităților sunt nesocotite prin norme și reguli impuse de ministerul de resort.

În condițiile în care potrivit art.11 alin.(1) din Legea nr.288/2004 privind organizarea studiilor universitare „Instituțiile de învățământ superior sunt autonome și răspund pentru proiectarea, aplicarea și dezvoltarea de specializări și programe de studii corespunzătoare”, în realitate, senatele universitare, în special în cazul universităților particulare, nu se bucură de autonomie academică deplină.

Astfel, potrivit prevederilor art.60 alin.(1) din Legea Învățământului nr.84/1995, republicată, „Activitatea didactică se poate organiza în următoarele forme: de zi, seral, cu frecvență redusă și la distanță. Formele

de învățământ serial, cu frecvență redusă și la distanță pot fi organizate de instituțiile de învățământ superior care au cursuri de zi”.

Prin urmare, potrivit acestei prevederi de lege, organizarea formelor de învățământ la distanță și cu frecvență redusă este atributul exclusiv al instituțiilor de învățământ superior, pe baza hotărârii senatului universitar, singura condiție restrictivă impusă de lege fiind aceea ca respectiva universitate să aibă organizat învățământ de zi la specialitățile pentru care preconizează să organizeze învățământ la distanță și cu frecvență redusă.

În pofida acestor reglementări, prin Hotărârea Guvernului nr.1011/2001 au fost stabilite competențe pentru ministerul de resort în privința stabilirii structurii universităților, organizării și funcționării formelor de învățământ.

În contextul în care România este una dintre cele 29 de țări semnatare ale Declarației de la Bologna, reforma învățământului superior trebuie să vizeze compatibilizarea acestuia cu învățământul superior din celealte țări semnatare, inclusiv în ceea ce privește autonomia universitară.

Pentru considerentele enunțate, a fost întocmit prezentul proiect de lege, pe care îl supunem spre dezbatare și adoptare celor două Camere ale Parlamentului României.

